

at Personalet til Gengæld har en Følelse af, at der derved kan tilføjes dem betydelig Uret. Disse Konduitelister ere en Slags hemmelige Skudsmaalsbøger, hvori de overordnede, uden at de underordnede faa noget at vide derom, kunne opføres Karakterer, give Skudsmaal for de forskelligste Forhold i Tjenesten og udenfor Tjenesten, f. Eks. gøre Bemærkninger angaaende de underordnedes Forhold overfor Publikum og i det hele om hele deres Optræden. Dette rummer selvfølgelig en Fare for, at der gives Karakterer og fremsættes Skudsmaal, som bero — det gør det for Resten altid — paa et rent subjektivt Skøn. Men i et saadant subjektivt Skøn tages der let Hensyn til Ting, som i Virkeligheden ere og bør være det paagældende Forhold uvedkommende. Der er en ikke ringe Klasseforskel indenfor Jernbaneetaten, og der kan let ud af en saadan Klasseforskel fremkomme Sammenstød mellem overordnede og underordnede paa en saadan Maade, at det maaske ikke egner sig til at fremdrages og gøres til Genstand for Retsbehandling, men som derimod kan spille en Rolle i disse Konduitelister. De overordnede have ved dem alt for stor Adgang til, hvis de ville det, eller hvis de ikke ere saa gode, som de burde være, at skade de underordnede. Der er indenfor Personalet mange Fortællinger om, hvorledes saadanne Konduitelister have bidraget til at nedsætte en Mand paa uretfærdig Maade. Naar en Mand er saa uheldig at paadrage sig sine overordnedes Mishag — og det kan jo ske ved mange forskellige Ting, enten fordi han ikke bærer sit Skæg, saaledes, som den overordnede synes, han skulde bære det, eller fordi han gaar med et rødt Slips, hvor den overordnede gerne vilde have, han skulde gaa med et grønt —, kan der paa mange Omraader ved disse Konduitelister skabes Lejlighed for overordnede til at iværksætte Trakasserier mod underordnede, som unddrage sig enhver Kontrol, hvorfor der, som sagt, er et meget stærkt Ønske indenfor Personalet om at blive af med disse Konduitelister.

Jeg synes ogsaa, man maa sige, at det er en uheldig Ting, at man saaledes skal være Genstand for en hemmelig Bedømmelse uden at have Lejlighed til at imødegaa Anklagen eller ligefrem sige: Det er ikke sandt.

Jeg kan nemlig godt tænke mig, at saadanne Konduitelister i visse Tilfælde kunne indeholde noget, som ikke er i Overensstemmelse med det faktiske, men den paagældende, hvem det gaar ud over, har ingen som helst Adgang til at imødegaa det og faa det berigtiget, han maa lade det staa for det, det er, og det føler Personalet sig meget brøstholdent ved.

Der er tillige en anden Ting, som jeg vil tillade mig at fremdrage, og som ogsaa blandt Personalet har bidraget til, at Personalet føler sig utrygt og mener ikke altid at kunne stole paa, at der vederfares dem Retfærdighed. Det menes indenfor Personalet — og der nævnes bestemte Eksempler i saa Henseende, i hvert Fald Mand og Mand imellem —, at Personalet ikke er sikret imod, at der, naar de have afgivet Forklaring i en eller anden Sag som Vidne og med den Sandhed, Vidner i Regelen følge, og det for øvrigt er paaviseligt, at de have holdt sig til Sandheden, fra overordnedes Side er iværksat Forfølgelse imod dem, eller i bedste Fald ere de blevne Genstand for Trakasserier. En saadan Vidneførsel kan give Anledning til, at deres Konduiteliste ikke bliver saa god, som den maaske ellers vilde blive, og man mener at kunne paapege Eksempler paa, at der ligefrem er sket Forfølgelse af Folk, som have afgivet sandfærdige Vidneforklaringer i en Sag, naar denne Vidneforklaring har været i de overordnedes Disfavør. Menneskene ere jo ikke saa gode, som de burde være, og det er maaske noget menneskeligt, i hvert Fald gør det sig vist gældende hos mange Mennesker, at hævne sig, naar der er Adgang dertil, paa dem, som mere eller mindre frivilligt ere komne til at skade dem. Man mener, som sagt, at kunne paapege Eksempler paa, at Folk, som have afgivet saadanne Vidneforklaringer, ere blevne truede med forskellige uheldige Følger deraf, med Forflyttelse eller maaske endog med Afskedigelse. Selvfølgelig er dette et Brud med al sund og god Retsordning; den Mand, der afgiver Vidneforklaring og holder sig til Sandheden, bør være beskyttet mod, at der sker ham noget ondt af den Grund. Det bør efter min Mening være ligefrem strafbart, at overordnede af den omtalte Grund have søgt at skade underordnede.

Der er altsaa, tror jeg, hos Personalet